

ÎNCHEIERE

21 octombrie 2020

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Ministerul Afacerilor Interne,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de
Ministerul Afacerilor Interne împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu
Caracter Personal, persoane terțe Serviciul Tehnologii Informaționale al Ministerului
Afacerilor Interne și Dmitrii Salamatin privind anularea actului administrativ,
împotriva deciziei din 24 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 25 martie 2019 Ministerul Afacerilor Interne a adresat cerere de chemare în
judecată împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal,
persoane terțe Serviciul Tehnologii Informaționale al Ministerului Afacerilor Interne
și Dmitrii Salamatin privind anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că Dmitrii Salamatin a adresat
plângere către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, în care
a invocat pretinsul fapt de încălcare a principiilor de protecție a datelor cu caracter
personal de către persoane necunoscute, utilizând sistemele informaționale ale
Ministerului Afacerilor Interne.

În plângere Dmitrii Salamatin a comunicat că la 06 iunie 2018, s-a adresat cu
cerere Ministerului Afacerilor Interne, prin intermediul poștei electronice, menționând
că, urmare a vizitei la Centrul Unic de Monitorizare și Control al Traficului al
Inspectoratului Național de Patrulare (în continuare – CUMCT al INP) din 05–06 iunie
2018, a constatat existența unor contravenții neachitate și nesoluționate în instanța de
judecată, urmare a cărui fapt a solicitat eliberarea din sistemul „RUSOFT” a CUMCT
al INP a extrasului informației cu privire la contravențiile proprii, în scopul de a
actualiza și/sau rectifica, șterge datele cu caracter personal a căror prelucrare nu este
conformă. Însă, petentului i s-a refuzat eliberarea informației solicitate, sugerându-i-se
de a înainta o cerere Ministerului Afacerilor Interne, întrucât această autoritate este

deținătorul Registrului informației criminalistice și criminologice (în continuare – RICC).

Prin răspunsul Ministerului Afacerilor Interne nr. 23/S-30/18 din 23 iunie 2018, Dmitrii Salamatin a fost informat despre faptul că în RICC nu sunt înscrieri referitor la persoana dânsului, iar prezentarea informațiilor din RICC fac obiectul serviciului public contra plată, reglementat prin Hotărârea Guvernului nr. 896 din 27 octombrie 2014 pentru aprobarea Nomenclatorului și tarifelor la serviciile prestate contra plată, precum și a Regulamentului cu privire la modul de formare și utilizare a mijloacelor speciale ale subdiviziunilor Ministerului Afacerilor Interne, autorităților administrative și instituțiilor din subordinea acestuia.

În consecință, considerând că Ministerul Afacerilor Interne a indicat eronat lipsa înscrierilor în privința sa, întrucât informația oferită de Ministerul Afacerilor Interne este în contradicție cu cea oferită de CUMCT al INP, petentul a adresat plângere către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal (CNPDCP).

Prin decizia CNPDCP nr. 41 din 21 decembrie 2019, Centrul a dispus:

1. Constatarea încălcării prevederilor art. 13 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal de către Ministerul Afacerilor Interne, în raport cu subiectul datelor cu caracter personal – Dmitrii Salamatin.

2. Finalizarea examinării cauzei în partea ce ține de realizarea dreptului de intervenție asupra datelor cu caracter personal, în raport cu subiectul datelor cu caracter personal – Dmitrii Salamatin, având în vedere lipsa materialului probant, în condițiile descrise în prezenta decizie,

3. Ministerul Afacerilor Interne va facilita/asigura realizarea dreptului de acces la datele cu caracter personal pentru persoanele vizate, inclusiv la datele prelucrate în Sistemul RICC, fără a admite confuzii în ceea ce privește caracterul gratuit în realizarea dreptului de acces al oricărui subiect de date, prin prisma art. 13 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal.

4. Informarea CNPDCP, în termen de 30 zile, privind măsurile întreprinse în vederea realizării pct. 3 din prezentul dispozitiv.

În motivarea Deciziei, CNPDCP a invocat faptul încălcării de către Ministerul Afacerilor Interne a art. 13 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal, cât și faptul că acțiunile Ministerului se încadrează în fapta contravențională prevăzută la art. 741 alin. (3) Cod contravențional.

Consideră reclamantul că decizia menționată este ilegală în fond, din următoarele motive.

Potrivit art. 2 al Legii nr. 216 din 29 mai 2003 cu privire la Sistemul informațional automatizat de evidență a infracțiunilor, Sistem informațional integral automatizat de evidență a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvârșit infracțiuni reprezintă totalitatea resurselor și tehnologiilor informaționale, mijloacelor tehnice de program, metodologiilor și personalului, aflate în interconexiune și destinate păstrării, prelucrării și utilizării informațiilor cu caracter criminal în cadrul băncii centrale de date, precum și evidenței unice a infracțiunilor.

În scopul executării Legii prenotate, prin Hotărârea Guvernului nr. 328 din 24 mai 2012, a fost aprobat Regulamentul privind organizarea și funcționarea Sistemului informațional automatizat „Registrul informației criminalistice și criminologice”, potrivit căruia RICC este registru departamental și face parte din registrele de stat,

proprietarul acestuia fiind statul, posesorul – Ministerul Afacerilor Interne, iar deținătorul – Serviciul Tehnologii Informaționale al MAI.

Totodată, potrivit pct. 3 și 4 al Regulamentului nr. 328/2012, Registrul creează un spațiu informațional unitar și constituie unica sursă oficială de informații cu caracter criminal pentru participanții la Registru și pentru toate sistemele informaționale ale autorităților administrației publice centrale care utilizează și prelucrează astfel de tipuri de date. Mai mult, Registrul, ca resursă informațională specializată, formată pe baza Sistemului informațional integrat automatizat de evidență a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvârșit infracțiuni, include totalitatea informației sistematizate cu caracter criminal.

Indică reclamantul că, potrivit art. 13 alin. (1) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal, orice subiect al datelor cu caracter personal are dreptul să obțină de la operator, la cerere, fără întârziere și în mod gratuit: confirmarea faptului că datele care îl privesc sânt sau nu sânt prelucrate de acesta, de asemenea informații referitoare la scopurile prelucrării, categoriile de date avute în vedere și destinarii sau categoriile de destinatari cărora le sânt dezvăluite datele; comunicarea, într-o formă inteligibilă și într-un mod care nu necesită un echipament suplimentar, a datelor cu caracter personal care fac obiectul prelucrării, precum și a oricărei informații disponibile privind originea acestor date; informații privind principiile de funcționare a mecanismului prin care se efectuează prelucrarea automatizată a datelor care vizează subiectul datelor cu caracter personal; informații cu privire la consecințele juridice generate de prelucrarea datelor cu caracter personal pentru subiectul acestor date; informații privind modul de exercitare a dreptului de intervenție asupra datelor cu caracter personal.

Susține că, potrivit art. 3 al aceleiași legi, din clasa categoriilor speciale de date cu caracter personal fac parte datele care dezvăluie originea rasială sau etnică a persoanei, convingerile ei politice, religioase sau filozofice, apartenența socială, datele privind starea de sănătate sau viața sexuală, precum și cele referitoare la condamnările penale, măsurile procesuale de constrângere sau sancțiunile contravenționale.

În acest context, pentru acest tip de date cu caracter personal, legiuitorul a evidențiat în art. 6 și art. 24 ale legii menționate, anumite aspecte privind modul de prelucrare a acestora, cât și verificarea prealabilă dispusă de CNPDCP.

Consideră că art. 13, în virtutea căruia CNPDCP insistă că acțiunile Ministerului Afacerilor Interne au fost contrare, nu poate fi aplicat datelor conținute în Sistemul informațional automatizat (în continuare – SIA) RICC.

Potrivit pct. 35-37 din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 896/2014, datele din RICC se prezintă sub formă de caziere și se eliberează persoanelor contra plată, ceea ce denotă că decizia a fost emisă în contradicție cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 896/2014. Or, raportarea speței date și argumentările CNPDCP asupra acesteia la prevederile Legii nr. 133/2011, toate cazierile emise de STI ar trebui eliberate gratis.

Conform art. 14 al Directivei (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului, sub rezerva articolului 15, Statele membre garantează dreptul persoanei vizate de a obține din partea operatorului o confirmare că se

prelucrează sau nu date cu caracter personal care o privesc și, în caz afirmativ, acces la datele respective și la următoarele informații: scopurile și temeiul juridic al prelucrării; categoriile de date cu caracter personal vizate; destinatarii sau categoriile de destinatari cărora le-au fost divulgate datele cu caracter personal, în special destinatarii din țări terțe sau organizații internaționale; acolo unde este posibil, perioada pentru care se preconizează că vor fi stocate datele cu caracter personal sau, în cazul în care acest lucru nu este posibil, criteriile utilizate pentru a stabili această perioadă; existența dreptului de a solicita de la operator rectificarea sau ștergerea datelor cu caracter personal, sau restricționarea prelucrării datelor cu caracter personal referitoare la persoana vizată; dreptul de a depune o plângere în fața autorității de supraveghere și datele de contact ale autorității de supraveghere; comunicarea datelor cu caracter personal care sunt în curs de prelucrare și a oricărei informații disponibile cu privire la originea datelor.

Nici din prevederile art. 14 și nici din prevederile oricărui alt articol al directivei menționate, nu rezultă că datele cu caracter criminogen trebuie eliberate gratis, așa cum a invocat CNPDCP. Mai mult, potrivit art. 12 alin. (4) lit. a) al aceleiași directive, operatorul poate să perceapă o taxă rezonabilă care să țină cont de costurile administrative pentru transmiterea informațiilor sau a comunicărilor, sau pentru luarea măsurilor solicitate în cazul în care cererile din partea unei persoane vizate sunt în mod vădit nefondate sau excesive, în special din cauza caracterului lor repetitiv.

În partea ce ține de pct. 2 al deciziei contestate, menționează că, la 03 decembrie 2018, Dmitrii Salamatin a primit de la STI al MAI cazierul contravențional detaliat, conform cererii acestuia, achitând pentru acest serviciu în conformitate cu pct. 37 din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 896/2014.

Conform cazierului, care descria situația din 23 noiembrie 2018, Dmitrii Salamatin nu a săvârșit contravenții în domeniul circulației rutiere și nu are puncte de penalizare aplicate pe teritoriul Republicii Moldova.

Concomitent, există informația precum că, la 14 iulie 2014, cauza contravențională pornită în privința acestuia a fost expediată în instanța de judecată și nu se cunoaște ce decizie a fost emisă în privința sa. Astfel, solicitantul a primit pretinsa informație din RICC.

Relevă reclamantul că introducerea datelor în Registrul se efectuează în baza datelor din documentele transmise de participanți (organele de urmărire penală, de conducere și exercitare a urmăririi penale, instanțele judecătorești, organele de probațiune și organele de executare a pedepsei privative de libertate), atât pe hârtie, cât și în format electronic. Datele Registrului se consideră corecte și veridice până la proba contrară. Totuși, Salamatin Dmitrii susține că ar exista anumite date neactualizate în registru.

Potrivit pct. 7-9 din Regulamentul privind evidența contravențiilor în domeniul circulației rutiere și asigurarea accesului titularului permisului de conducere la informația despre punctele de penalizare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 493 din 14 august 2009, după încheierea exercitării atribuțiilor de serviciu, agentul constator este obligat să depună neîntârziat la organul de poliție din care face parte procesele-verbale cu privire la contravențiile constatate, care se înscriu în registrul de evidență în ordinea întocmirii și depunerii acestora. După înregistrarea în registru, procesele-verbale sunt transmise operatorului care introduce informația în conturul evidenței automatizate a contravențiilor. Contravenția în domeniul circulației rutiere se

consideră luată la evidență după ce este înregistrată în registrul de evidență al organului din care face parte agentul constatator și introdusă în conturul evidenței automatizate a contravențiilor al SIA RICC, al cărui deținător este MAI.

Prin prisma celor menționate, datele privind expedierea pe 14 iulie 2014 în instanța de judecată a cauzei contravenționale în care Dmitrii Salamatin este vizat, în vederea soluționării acesteia, au fost introduse în Registrul corespunzător (în conturul evidenței automatizate a contravențiilor al SIA RICC, deținut de MAI) de către agentul constatator care a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, nefiind indicată finalitatea pe marginea acestei cauze contravenționale (fără a fi specificată soluția adoptată de către instanța de judecată).

Astfel, în scopul rectificării informației din registru, Dmitrii Salamatin urmează să prezinte hotărârea instanței de judecată, pentru a se face mențiunile corespunzătoare.

Susține reclamantul că dreptul la respectarea datelor cu caracter personal intră sub incidența art. 8 din CEDO, însă acest drept este unul relativ și poate fi restrâns în cazurile necesare combaterii criminalității și, în consecință, a realizării interesului public. Însă, Centrul nu a ținut cont de aceste circumstanțe juridice, apreciind în mod izolat și eronat situația de fapt.

Prin urmare, consideră că constatările Centrului, referitor la încălcarea de către Ministerul Afacerilor Interne a prevederilor legale în domeniul protecției datelor cu caracter personal în cazul lui Dmitrii Salamatin, sunt nefondate și contravin prevederilor legale.

Solicită Ministerul Afacerilor Interne anularea deciziei nr. 41 din 21 februarie 2019, emisă de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal.

Prin hotărârea din 12 noiembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea înaintată de Ministerul Afacerilor Interne împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, persoane terțe Serviciul Tehnologii Informaționale al Ministerului Afacerilor Interne și Salamatin Dmitrii privind anularea actului administrative.

Manifestând dezacord cu hotărârea instanței fond, Ministerul Afacerilor Interne la 15 noiembrie 2019 a depus apel nemotivat, iar la 10 februarie 2020 a depus apelul motivat, în termenul stabilit de lege.

Prin decizia din 24 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Ministerul Afacerilor Interne împotriva hotărârii din 12 noiembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

În motivarea deciziei, instanța de apel a specificat că prin cererea din 06 iunie 2019 Dmitrii Salamatin a solicitat: 1. Informații privind existența dreptului de intervenție asupra datelor sale, prin acordarea accesului prin vizualizarea datelor în baza de date din Sistemul informațional automatizat „Registrul informației criminalistice și criminologice”, condițiile în care pot fi exercitate; 2. Eliberarea tuturor documentelor, extraselor pe suport de hârtie din Registrul informației criminalistice și criminologice în privința sa; 3. Informații detaliate referitor la scopurile prelucrării, categoriile de date avute în vedere și destinatarii sau categoriile de destinatari cărora le sunt dezvăluite datele cu privire la prelucrarea datelor sale cu caracter personal din Registrul informației criminalistice și criminologice din anul 2010 până în prezent; 4. Generarea înregistrărilor de audit în sistemele informaționale de date cu caracter personal, cu prezentarea listei evenimentelor înregistrate de sistemul de audit a securității în sistemele informaționale de date cu caracter personal din Sistemul

informațional automatizat „Registrul informației criminalistice și criminologice” în privința sa din anul 2014 până în prezent. Prin urmare, reieșind din conținutul cererii din 06 iunie 2018, Dmitri Salamatin nu a solicitat eliberarea cazierului contravențional (serviciu care se prestează contra plată), ci și-a exercitat dreptul de acces la datele cu caracter personal, consfințit la art. 13 din Legea nr. 133/08.07.2011, drept care se exercită în mod gratuit, nefiind condiționat de plata unor taxe.

Potrivit art. 13 alin. (1) din Legea nr. 133/08/07/2011, orice subiect al datelor cu caracter personal are dreptul să obțină de la operator, la cerere, fără întârziere și în mod gratuit: a) confirmarea faptului că datele care îl privesc sânt sau nu sânt prelucrate de acesta, de asemenea informații referitoare la scopurile prelucrării, categoriile de date avute în vedere și destinatarii sau categoriile de destinatari cărora le sânt dezvăluite datele; b) comunicarea, într-o formă inteligibilă și într-un mod care nu necesită un echipament suplimentar, a datelor cu caracter personal care fac obiectul prelucrării, precum și a oricărei informații disponibile privind originea acestor date; c) informații privind principiile de funcționare a mecanismului prin care se efectuează prelucrarea automatizată a datelor care vizează subiectul datelor cu caracter personal; d) informații cu privire la consecințele juridice generate de prelucrarea datelor cu caracter personal pentru subiectul acestor date; e) informații privind modul de exercitare a dreptului de intervenție asupra datelor cu caracter personal. Astfel, art. 13 din Legea nr. 133/08/07/2011, prevede gratuitatea eliberării informației subiectului datelor cu caracter personal.

Instanța a constatat că la caz nu se ridică problema prelucrării datelor cu caracter personal ale lui Dmitri Salamatin, care sunt incluse în categoria specială de date, dar problema accesului la datele respective. Deci, art. 13 este aplicabil speței.

Instanța a conchis că Ministerul Afacerilor Interne în calitate sa de operator de date cu caracter personal, inclusiv în raport cu informația consemnată în RICC, al cărui posesor este, în condițiile în care Dmitri Salamatin a solicitat expres realizarea dreptului de acces la datele cu caracter personal din „Registrul informației criminalistice și criminologice” deținut în condițiile legii de către Ministerul Afacerilor Interne, precum și verificarea în partea ce ține de actualizarea curentă a datelor cu caracter personal ce îl vizează în „Sistemul de evidență a cauzelor contravenționale și a persoanelor care le-au săvârșit”, răspunsul Ministerului Afacerilor Interne se dovedește a fi o eschivare a operatorului de la obligațiile ce țin de realizarea dreptului de acces la datele cu caracter personal ale subiectului.

Mai mult, cererea vizată în speță nu a fost înaintată de către Salamatin Dmitrii în mod nejustificat sau abuziv, oferindu-i astfel operatorului de date în persoana Ministerului Afacerilor Interne, posibilitatea de a percepe o taxă în acest sens sau să refuze să dea curs cererii în sensul prevederilor Directivei UE 2016/680 a Parlamentului European și al Consiliului European, or Ministerul Afacerilor Interne urma să ofere conform solicitării lui Dmitri Salamatin, minim, o informare asupra etapelor de realizare a dreptului de intervenție asupra datelor ce se conțin în Registrul evidenței contravențiilor.

Instanța a stabilit faptul că, Ministerul Afacerilor Interne fără a invoca careva motive de refuz, creând o confuzie între instituția „cazierului judiciar” și solicitarea lui Dmitri Salamatin privind obținerea accesului la datele consemnate în „Sistemul de evidență a cauzelor contravenționale și a persoanelor care le-au săvârșit”, pentru a lua cunoștință cu actualizarea curentă a datelor ce îl privesc, a remis în adresa lui Salamatin

Dmitrii un răspuns cu invocare prevederilor din Hotărârea Guvernului nr. 896/2014, care prescrie că eliberarea informațiilor solicitate reprezintă un serviciu contra plată. Astfel, creându-se o percepție distorsionată a instituției vizate privind realizarea dreptului de acces și invocarea în continuare a faptului că, informația solicitată de către terța persoană Salamatin Dmitrii, prin prisma art. 13 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal, poate fi eliberată doar sub forma unui cazier, fapt care s-a soldat cu emiterea deciziei Centrului pentru protecția datelor cu caracter personal în urma adresării petentului Salamatin Dmitrii.

La 16 iulie 2020 Ministerul Afacerilor Interne a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 24 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, iar la 10 august 2020 a depus recurs motivat, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu restituirea cauzei instanței de apel.

În motivarea recursului recurentul a invocat că decizia instanței de apel este ilegală și pasibilă casării din motiv că instanța a aplicat eronat normele de drept material și a apreciat arbitrar poziția participanților la proces și probele anexate la dosar, indicând motivele indicate în cadrul examinării cauzei în fond.

A specificat că la emiterea deciziei contestate Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a neglijat aplicarea prevederilor legii speciale or, aplicarea art. 13 din Legea nr.133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, la categoria specială de date cu caracter special vizată în speță vine în contradicție cu prevederile art. 15 alin. (1) ale aceleiași legi speciale, care prevăde excepțiile și restricțiile. Astfel, se confundă gratuitatea datelor cu caracter personal cu accesul la informație care este gratuit.

În consecință, dreptul de acces și de intervenție la datele din SIA RICC se realizează prin solicitarea cazierelor judiciare și respectiv eliberarea acestora. Sub motivarea furnizării datelor cu caracter personal, persoana nu poate obține în mod gratuit, informații din SIA RICC.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

La caz, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată, în lipsa recurentului, la data de 24 iunie 2020, iar la 16 iulie 2020 de către Ministerul Afacerilor Interne a fost depus recursul nemotivat (f.d. 198-199), în termenul stabilit la art. 245 alin. (1) din Codul administrative.

Decizia motivată din 24 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată Ministerului Afacerilor Interne la 30 iulie 2020 (f.d. 203).

Astfel, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că Ministerul Afacerilor Interne, s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul motivat la 10 august 2020, în termenul prevăzut de art. 245 alin. (2) Cod administrativ.

La 25 august 2020 Serviciul tehnologii informaționale a Ministerului Afacerilor Interne, a depus referință la cererea de recurs depusă de Ministerul Afacerilor Interne

și a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei decizii noi, prin care acțiunea Ministerului Afacerilor Interne să fie admisă.

La 29 septembrie 2020 reprezentantul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, a depus referință la cererea de recurs depusă de Ministerul Afacerilor Interne și a solicitat respingerea recursului ca fiind neîntemeiat or, instanța de apel a conchis aplicarea corectă a normelor de drept material și procesual, hotărârea fiind legală și întemeiată.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție le consideră inadmisibile, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către Ministerul Afacerilor Interne, este inadmisibilă.

În conformitate cu art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Ministerul Afacerilor Interne, se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh